

ЕДИН МИЛИОН КИ В МЕДИИТЕ, 1900

**РОСИНКА
ПРОДАНОВА**
специално за
„Китай днес“

Днес, когато разстоянията вече не са проблем, на пътешествие до и из Китай все още се гледа като на истинско приключение, като на далечна мечта, на тайнствен и красив сън. Е, моят се сбъдна благодарение на ежегодния обмен между Съюза на българските журналисти и Общокитайската асоциация на журналистите.

Седемчасовият полет от София през Букурещ до столицата на Катар - Доха, е приятен. Обичайните проверки минават бързо и без проблеми, въпреки късния вечерен час магазините и ресторантите на модерната аерогара работят, виждаш и чуваш хора от целия свят. Кратка почивка, толкова, колкото да се огледаш, и отново към следващата част от пътя - от Доха към заветния Пекин. Прекосяваме по въздух на изток цяла Азия. Заради часовата разлика „губим“ пет часа и кацаме в ранния следобед в Пекин.

Веднага ни грабват огромните, добре организирани пространства, бързата работа на летищните служби. В модерния комплекс на аерогара Пекин разстоянията се преодоляват с помощта на многобройни ескалатори и със специалния за района влак. Указателните табели са навсякъде, няма как да объркаш посоката, дори и да не владееш китайски или английски език. Багажът „излиза“ бързо и смело тръгваме към изхода. Сред множеството шумни посрещачи зърваме табела с името на ръководителя на б-членната ни журналистическа делегация - Константин. Наши посрещачи са Чжан Биншун, заместник завеждащ „Връзки с Европа“ на международния отдел на Общокитайската асоциация на журналистите, и Шън Чао от българската редакция на Радио Китай в ролята на преводач.

тайската асоциация на журналистите, и Шън Чао от българската редакция на Радио Китай в ролята на преводач.

Приказката Китай - започва

Загърбили недоспиването и умората от дългия полет, оживено коментираме многолендовите, бързопроходими пътища, по които ни поведе специално наетият за нас автобус, внушителното модерно строителство. „Къде са хората, защо тротоарите на улиците са толкова спокойни?“ - питам, а отговорът е достатъчно ясен: хората са на работа и в колите си. Трафикът е неспиращ и чудовищно интензивен. Многолендовите булеварди, отделните алеи за колоездачи и пешеходци са само част от усилията да се регулира ефективно движението в столицата и другите големи градове на Китай. За да се избегнат задръстванията и намали замърсяването на въздуха, тук прибегват до различно работно време на министерствата и другите държавни учреждения. Популярна мярка е забраната за движение на автомобилите според последната цифра на

регистрационния им номер. Така в отделни дни от седмицата се движат колите с четни или нечетни номера.

На нашия ентузиазъм да коментираме предложението за програма на престоя ни, домакините отговарят спокойно, внимателно, но убедително, че са преценили всичко. И го доказаха до най-малките детайли. Разнопосочният журналистически интерес бе удовлетворен от посещенията във вестникарски редакции, в радиотелевизионни компании. Имахме шанса да се срещнем с висши държавни и партийни функционери, с членове на журналистическата асоциация на различни нива, с директор на училище, учители и ученици, с представител на българското посолство в Пекин, с обикновени китайци - работещи в ресторантите и хотелите, в които отсядахме, в туристическите обекти, които успяхме да видим.

Чисти улици, модерно, нестихващо строителство и непознат, поне за нас, размах и мащаб - това е, което те грабва в Пекин. И си даваш сметка, колко остарели, непълни и далеч от истинския ден на тази огромна страна са представите ни за



Пекин

нея, страната, превърнала се в една от най-мощните икономики в света. Определено ние, българите, не познаваме съвременен Китай, боравим с остарели щампи и много се заблуждаваме. Нискокачествената китайска стока в нашите магазини не е пълната истина за китайската икономика. Тя е само тази част, която българските търговци могат да купят и продадат у нас. Иначе Китай произвежда добре и всичко.

Днес в Китай управляват модерно мислещи и действащи хора. Няма и следа от скованите,

праволинейни партийни догматици. Разговаряме с образовани, със самочувствие, целенасочени, приятелски настроени към малка България функционери, открити и откровени хора, които не крият и не замазват проблемите и трудностите.

Гостоприемни, доброжелателни, добре организирани, домакините ни показаха Китай не само като вълнуваща туристическа дестинация, но богатото и победното лице на страната, работата на журналистите в едни от най-мощните медии в Пекин и в Инчуан, столицата на Нинся-Хуейския автономен район.

Правителствената информационна служба

Изключително високо признание за България, за нашия Съюз на българските журналисти, а и за Общокитайската асоциация на журналистите - нашите домакини, бе срещата при заместник-министъра на правителствената информационна служба г-н Уан Джонвей.

„България е хубава страна“ - бяха първите думи на младия делови висш служител. Успехите са видими, социалната пазарна икономика дава добри резултати. „Има видимо развитие,

има оптимизъм“ - с гордост споделя г-н Вей и е убеден, че с изпълнявания пореден петгодишен план за развитие на държавата ще се модернизира успешно икономиката, за да се постигне нужното високо качество и конкурентоспособност. В това усилие се разчита много на науката и модерните технологии. Любезен и откровен в разказа си за проблемите на днешен Китай, г-н Вей отговори на многобройните ни въпроси - за жилищната политика, за здравното и пенсионното дело, за борбата с бедността и за предстоящия конгрес на ККП. „Въпреки разликата в мащаба между Китай и България сътрудничеството е взаимноизгодно“, убеден е г-н Вей. Нещо повече, то трябва да се развива в посока на нарастване на търговския и културния обмен, в партньорството за преодоляване на глобалните проблеми. Но затова са нужни умни хора, които да откриват шансовете и в това усилие ролята на медиите е съществена - завършва с общо съгласие тази изключително интересна и важна среща.

Общокитайската журналистическа асоциация

От секретаря на Общокитайската журналистическа асоциация г-н Джу Шоучен, журналист с 25-годишен опит в агенция Синхуа, научихме, че Асоциацията обединява 400 колективни членове, 74 от които - постоянни. В това откриваме една от разликите с нашия журналистически съюз, който като професионално-творческа и синдикална организация се основава на индивидуалното членство. Задачите обаче и на двете организации са да работят в интерес на журналистите, да защитават правата ни, да съдействат



Домакините отговориха на много въпроси

Снимки АВТОРЪТ